

TÜRKİYE AB'YE Mİ, YOKSA AVRUPA TÜRKİYE'YE Mİ GİRİYOR?

Ahmet Rıfat GÜZEY

*Kastamonu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü,
Sosyal Bilgiler Eğitimi Anabilim Dalı, Kastamonu.*

Özet

Bu makalede Avrupa'nın Türk ve Türkiye'ye karşı düşünce ve tavırlarının tarihi bir değerlendirmesi yapılarak, AB sürecindeki Türkiye'nin üzerinde gerçekleştirilmeye çalışılan kültürel tahribatla ilgili bilgiler verildikten sonra Hristiyan Batı'nın yaşadığımız bölge üzerindeki emel ve hedefleri konusunda bir sonuca ulaşılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Türkiye, Avrupa Birliği

IS TURKEY ENTERING EU (EUROPEAN UNION) OR IS EUROPE ENTERING TURKEY?

Abstract

In this paper, the historical evaluation of the thoughts and attitudes of Europe against Turks and Turkey is made, then after that information about the realization of cultural destruction against Turkey in the EU process a conclusion is made by informing the ambitions and aims of the Christian West in the region we live.

Keywords: Turkey, Europa Union

GİRİŞ

Bir milletin atalarından devraldığı maddi ve manevi değerler bütünü, O milletin kültürüdür. Ahlak değerlerimizle, sanatımızla, giyinişimizle, eğlencelerimizle, sosyal ve ailevi yaşayışımızla bu böyledir.

Toplumların hayatı da insanların hayatları gibidir. Bu anlamda Osmanlı Devleti ihtişamdan çöküşe birden bire geçmedi. Önce idari, ilmi ve kültürel erozyonlarla gereken bütün sebepler oluşturulmuş, ardından tüm düşman güçler tarafından top yekun saldırıya geçilmiştir.

1. Kültürel Değerlerin Tarihçesi

Tarihte ilk insanın varoluşundan buyana beri aralıksız süren milletler mücadelesinde, kültür değerlerini koruma başarısını gösterebilenler, daha sonraki dönemlerde varlıklarını devam ettirmiş; başka milletlerin kültürlerini taklit edenler ise günün birinde yok olup gitmişlerdir. Tarih sayfaları böyle milletlerin mezarlığı gibidir. Gelecekte var olabilmenin en etkili metodu, genç nesillere milli tarihleriyle, maddi ve manevi değerlere sahip çıkmanın yollarının öğretilmesidir. Bugün için büyük veya gelişmiş

devletler arasın- da isimlerini bir çırpıda saydığımız İngiltere, Almanya, Japonya, Fransa, Çin ve benzeri bütün milli devletler için kesin olarak geçerli olan tez budur.

Japonya'da ilköğretim çağındaki çocukların her yıl "Hiroşima ve Nagazaki'ye" götürülmeleri, Almanya'da her çocuğun 5 yaşından itibaren "aile-kilise-okul" üçgeni için de eğitilmesi, İngiltere'de ise her gencin "Üzerinde güneş batmayan egemenliğin" temsilcisi olma zihniyetiyle yetiştirilmesinin hikmeti budur. Bizde ise, mezar taşlarıyla övünmek, ya da düşmanları kötülemek gibi bir tarihi gafletten kendimizi kurtaramamanın ağır bedelleri ile, avunma hastalığı her nasılsa asırlardır terk edilememiştir. Hâlbuki bir millet devletiyle, bir devlet ise tüm sektörlerinin işleyişindeki mükemmelliğin ölçüsü oranında yükselir.

2. Kültürel Kirlilik

Öncelikle şu gerçeği iyice kavramalıyız;

Yaşadığımız coğrafyanın bu hâle gelişi, bu coğrafyadaki değişik milletlerin tutkalı durumundaki Osmanlı Türk Cihan Devletinin hâkimiyetinin, kopup imânesiz kalan tespah gibi dağılması sebebiyledir.

Taklitçi ve özentici bir gençlik. İki kuşak farklı diller konuşuyor gibi. Zaten istatistiklere göre dilimizi MERABA-NABER - NASI GİDİYO- BAAAY, ÇÜÜZ-KENDİNE İYİ BAK komedileriyle günlük hayatını 200-300 kelimelik lisan fakirliğinin içine sığdıran bir nesil. Dünyanın hiçbir yerinde kendi kültür değerleri dışındakilere rağbet edilmez ve ecdadımızın hizmet ettiği beldelerdeki Türk kültür izleri jilette kazanır gibi birer birer yok edilirken; ülkemiz ve gençliğimiz, içimizden birileri marifetiyle ve sanki bir müstemleke muamelesine tabi tutulurcasına Batı kültürü ve Hıristiyanlığın işgaliyle yüz yüze bırakılmaktadır. Bu nedenle zaman geçtikçe sosyolojik bir Hıristiyanlaşma yanında, her gün binlerce Türk gencinin Büyük Adadaki Aya Yorgi kilisesinde dilekte bulunmaya koştuğunu, misyonerizmin yoğun propagandaları altındaki Türkiye'de son 1,5 yılda 20000 kilise evi açıldığını ve on binlerce İNCİL'İN Türk gençlerine dağıtıldığını biliyoruz. Artık Eurovision şarkı yarışmalarında adı bir ilkçağ Yunan tanrıçası Athena'yı kendilerine isim yapan, kolu haç döğmeli-boynu haç kolyeli, İngilizce söylediği şarkısıyla Türk Kültürünü nasıl temsil ettiğine bir türlü anlam verilemeyen, ikisi Rum gençten oluşan üçlü bir gurupla temsil ediliyorsak fazla yorum yapmanın bir anlamı kalır mı?Durum böyle olunca, görevli ve yetkililerimiz ülkede misyoner faaliyetlerinden şikayet etme hakkına sahip değiller. Çünkü o zaman kendilerine "siz ne iş yapıyorsunuz" diye sorarlar.

Eğitim, kalbi ve ruhu huzura kavuşturma gayesinin en etkin ve yegâne geliştiricisidir. Öğretim ise bilmeye değil, yaşamaya yönelik olursa eğitime hizmet eder. Eğer bir toplumda huzursuzluk yaygınca, o toplum eğitilmeyordur. 10 yaşına kadar her yılbaşı sözde Noel Baba'nın getireceği hediyelerin hayalleriyle yetiştirilen Türk genci, sonraki hayatında da okumak yerine eğlenmenin her çeşidini bilen ve hayalleriyle yaşayan harika çocuklar olarak karşımıza çıkar. Zaten talebeyi de öğrenci yaptığımız için, talep eden kalmadı. Kazanmak ya da kaybetmenin değil ama yarışmanın önemli olduğu şeklindeki çarpık bir anlayış, gençlerdeki idealizmi yok etti. Zaten istenen de maalesef bu idi. Çocuklarımızın hayal dünyaları "Batman ve Süperman" lerle dolu. Ama kafa ve gönülleri kendi milli kültür ve değerlerinden boş bir çuval hâline getirildi.

Bizim Milli ve dini anlayışımızın temeli hayâ üzerine oturtulmuşken, hayâ sahip leri kınanır oldu.

Yarış atı gibi yetiştirdiğimiz çocuklarımız, iyi okula girme çabasıındalar. Bu deyim ve özel dersanelerin varlığı milli eğitimdeki yetersizliğimizin bir nevi itirafı anlamına gelmez mi?

3. Eğitim- Öğretim- Sevgi Üçgeni

Öğretmen ise kuş gibi okuduğunu anlatır oldu, hâlbuki koyun gibi üretici olmalı değil mi? Milli ve manevi değerlerimizle donatarak yetiştiremediğimiz doktor ve mühendisler toplum üzerinde depremden de tahripkâr bir sonuç meydana getirdi.

Okulların çevresi ve önleri uyuşturucu pazarına çevrildi. İdeal ve hedefsiz gençlerin en büyük kaygıları geçim endişesi olunca tabii her gelen onların sırtına bindi. Fakat bir türlü, binici (jokey) olamadı.

Tarihine hakaret eden mazoşist nesil. Kahramanlarına saldıran, çünkü Hıristiyan hizmetkârlarını kahraman yapan nesil, bugün Tarihiyle ilgili her şeyi küçümser oldu. Genç dimağlara aşılana her bilgi, verimli bir tarlaya atılan tohum gibidir. Ama ne niyet ve şekilde verildiği de sonuç açısından çok önemlidir. Zira Japon Prof. Masara Amuto'ya göre; "Bir suyun dondurulduğu esnasında yanında konuşulan güzel ya da kötü sözler, o suyun farklı kristalize olmasına sebep olmaktadır". Bu nedenle gençliğe Müspet düşünmek, müspet konuşmak ve müspet yaşamak tavsiye olunmalıdır.

Mustafa Kemal'in "**Ben size bu vatan için savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum**" komutuyla başlattığı ve yokluğa rağmen milletin;

Şu kopan fırtına Türk ordusudur ya Rabbi,
Senin uğruna ölen ordu budur ya Rabbi,

diyen içtenlik ve inançlarıyla, yedi düvelin işgalinden kurtardığı bu cennet vatanın havasını soluyup, suyunu içip ekmeğini yemesine rağmen, Türker Armaner tarafından kaleme alınan "Taş Hücre" adlı bir eserden aktaracağımız şu cümlelerin, hikaye kitabı olarak birileri tarafından bazı İlköğretim Kurumlarımızda okutuluyor olması, sanırım dimağınızı felce uğratacak nitelikler arz etmektedir;

"..Camında ülkenin yasal sınırlarını göstermeye çalışan eğri-büğü bir harita. Üzerinde de bu grotesk figürü olduğu gibi sevmem, yoksa orayı terk etmemin hayırlı olacağını bildiren bir slogan.." YA SEV YA TERKET'İ kastediyor. Ne deseydik yani? Hem sat, hem de üstünde yat mı?

"..O sene herkesin ezberlemek zorunda olduğu altmış küsur sene evvel yazılmış bir şiiri okuyordum. Nefretle baktım kendime...Ne o 41 dizeyi, ne de ezberleme zorunluluğunu kabullenebilmişim...O günlerde bizden iki-üç yaş büyük çocuklar, bu şiiri bize zorla ezberletenler tarafından öldürülüyordu.."

diyen zihniyetteki insancıkları bu ülkeye neyin bağladığını anlamak zor. Kurtuluş savaşını küçümse, milli marşa hakaret et, önderlerimizi anlama ve onlardan nefret et.!

Ruha değil, nefse hitap, giyilmeyen elbiselerin sergilendiği defileler, pornografik ya da halkına ve kültür değerlerine savaş açmış filmler, cinsiyet bunalımıyla delirmiş veya sanatından çok başka şeyler sergilemek için sahneye çıkmış sâzendeler. Sanat ve ekonomi adına vücut ve cinsiyetiyle sömürülen kadın.

Bu noktaya gelene kadar şanlı tarihimize biz saldırmadık mı? Aynaroz Kadısı filmiyle Ermenilere biz prim vermedik mi? Göklere çıkarılan “İstanbul Kanatlarımın Altında” filmiyle Osmanlı Haremını bir şehvet yuvası, Kara Murat-Malkoçoğlu gibi büyük kahramanları şehvet düşkününü birer külhanbeyi olarak gösterip, harım-i ismetimizi kendi ülkemizde rezil rüsva etmedik mi? Adam kayırma ve idareciliği bir meslek hâline getirme saltanatı yapıldı. Devlete hizmet yerine, kendine çıkar sağlayacak olanlara kul-köle olma anlayışı yerleşti. İlim adamı ve mütefekkirlerimiz ise çoğu zaman Avrupa’ya yaranmayı bir fazilet addettiler.

Rum ve Yahudilerin binlerce dönüm arazi satın almalarına rağmen bazılarında göre Urfa ve İzmir yerinde duruyor ve bir yere gitmemiş olabilir, ama yarın Filistin’deki akıbetle karşılaşmayacağımızı kim garanti edebilir? Kıbrıs kahraman Türk şehitlerinin kanı yaşken, bir sandık portakal satamadığı gerekçesiyle pazarlık konusu yapılabilir oldu. Ama böylelerine hemen Ö. Seyfeddin’in Pembe İncili Kaftan hikayesini okumalarını tavsiye etmeliyiz..

Hep ben kazanayım, başkası sıftah etmese de önemsiz bencilliğiyle lüks ve hırs hayatımıza hâkim oldu. Bu hırs bizi kazancın kolayına ve kaynağını araştırmadan, daha da çok kazanma arzusuna yönlendirdi.

Çocuğunu bile doğurmaktan korkan,¹ dünyaya getirince de çalışma zorunluluğu yüzünden evladına hasret kalan kadın bunalıyor. Kadın her türlü reklamın en etkili malzemesi yapıldı..

Özgür genç şaşkın ve kimlik bunalımından dolayı isyankâr. Bu benim hayatım diye aile ve devletine isyan ediyor. Baba perişan çünkü o da öyle yetişti. Halkta ise cambaza bak uyutmasının sersemliği var. En büyük hasletlerimizden olan merhamet ve güven duygularımız çalındı.

Happy birthday to you çılgınlıklarını yaşarken, geçmişin muhasebesini yapmayı unuttuk. Aslında tüm bu stres gencimizi nerden geldim şu dünyaya isyânına sürüklüyor. Lüks ve rahat bir hayatın şatafatı gözlerimizi kör etti. TV var, ziyaret ve sohbet kalmadı. Dün; kendine bakılınca utanan kadın, bugün; niye bakmıyorlar diye rahatsız oluyor!

Bugün toplumumuzun üç ihtiyacını Yıldırım Bayezid döneminin büyük gönül adamı Emir Sultan’dan nakledelim;

I. İhtiyacımız SEVGİ; o ki bizden doğar, bize döner. Bizi birbirimize bağlar.

II. ihtiyacımız yine SEVGİ; o öyle bir şey ki, bizi yönetenlere, yöneticilerimizi de bize bağlar.

III. İhtiyacımız yine SEVGİ; o öyle bir şeydir ki, bizi insanlara, insanları da bize bağlar.

Sonuç olarak anlıyoruz ki en değerli şeyimiz sevgidir. Ama önce kendimizi ve değerlerimizi sevmek zorundayız. Zira büyük Atatürk 20 Mart 1923’te Konya’da yaptığı konuşmasında bu konuyla ilgili olarak; “...**Dünyanın bize hürmet göstermesini istiyorsak, evvela bizim kendimize ve milletimize bu hürmeti hissen-filen bütün ef’âl**

¹ İsveç’te yıllık sezaryen oranı %6, Türkiye’de ise %54

ve harekâtımızla göstermemiz lâzımdır..Bilelim ki milli benliğini bulmayan milletler, başka milletlerin avıdır..”¹ diyerek 83 yıl öncesinden bu tehlikeyi haber veriyordu.

4. Globalizm;Yeni Emperyalizm mi? Doğu- Batı Düşmanlığı mı?

İşte şimdi adına globalizm, ya da küreselleşme denilen bir kaosu oluşturanlar tarafından ele geçirilmeye çalışılan bir dünyada yaşıyoruz.

Kısaca özetlemeye gayret ettiğim günümüz Türkiye'sinin, asırlardır süregelen batılılaşma taklidi sonucunu yine 83 yıl öncesinden hissedilen Büyük Önder M. Kemal Atatürk'ün 06 Mart 1922' de T.B.M.M' de yaptığı konuşmasında “...Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emirlerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi zihniyetler ortaya çıktı. Oysa hangi istiklal vardır ki yabancıların nasihatleriyle, planlarıyla yükselebiliriz? Tarih böyle bir olayı kaydetmemiştir.”²

Uyarılarına kulak asmayan yöneticilerimiz her şey için bir standart buldular ama insanımızın milli standardını unuttular. Bu durum; Tarih boyunca bir an bile varlığı sekteye uğramamış, güçlü devletlerin hegemonyasını daha güçsüzler üzerinde sağlamanın, ayrıca batılılar adına asimilasyon ve sömürgeciliğin çağımızdaki tasviridir. Çünkü Batı her zaman maddeci paracı anlayış ve insan ruhunun inceliklerine dayalı bir ahlak içermeyen makyevelist kültürünün sonucu, ayağını bastığı her yeri çıkarıcılık anlayışı doğrultusunda yakıp yıkmıştır. İşte Afrika, işte Balkanlar³ ve Ortadoğu. Bir zamanlar bizler de aynı bölgelerde asırlarca hükümler olmuşuk, ama Batı gibi kan, gözyaşı ve felaket izlerimizle değil; ilim, adalet, ahlak ve sanatımızla iz bıraktık. Türklerin diğer din mensuplarına karşı dil ve din özgürlüğü konusundaki tavrı fetih siyasetinin bir prensibi idi.

Frantz Fanon'un Yeryüzünün Lanetlileri adlı eserine bir önsöz yazan J. P. Sartre Avrupalıların bu kitabı mutlaka okumalarını tavsiye ederken, şu ifadeleri kullandığını görüyoruz; “Kurbanlarımız bizi, yüzlerindeki yaralardan ve bileklerindeki pranga izlerinden tanırlar. Ne hale gelmiş olduğumuzu anlamamız için, onları ne hale getirmiş olduğumuzu görmemiz yeterlidir..⁴Sömürgeledeki şiddet eylemlerinin yegâne amacı bu esir insanları el altında bulundurmak değildir; onları insanlıktan uzaklaştırmaktır. Onların geleneklerini silip atmak için her şey yapılacak, dilimiz onlarınkinin yerini alacak ve yerli kültür imha edilecektir. Salt bedensel yorgunluk onları kendilerinden geçirecektir. Aç kalacaklar. Hasta düşecekler ve eğer şevk adına bir şey kalırsa, korku meseleyi nokta- layacaktır....Karşı koyduğu zaman askerlerin ateşi onun ölüsünü yere serecektir. Diren- mediğinde ise soysuzlaşmakta ve insanlıktan çıkmaktadır... Biraz

¹ ASD (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri), C.II, s.143

² Bkz. Meclis tutanakları

³ Prf. Dr. Fuat Köprülü'nün Türkler Ansiklopedisi 5. cild 236. sayfadaki ifadesinde, “..Balkanlardaki maddi ve manevi büyük kültürel etkileri J. İvanof ve P Skok gibi ciddi Balkan alimleri tarafından açıkça itiraf edilen Türkleri itham ne büyük haksızlıktır” denilmektedir.

⁴ Frantz FANON, Yeryüzünün Lanetlileri, s.25-26

dikkatle bakarsanız yeryüzünde Avrupalının kanla lekelemediği bir yerin bulunmadığını görürsünüz...”¹

Voltaire’in Muhammed adlı eserinin bir değerlendirmesini yapan Braude ve Lewis, yazarın aslında İslam’ı değil, batının din anlayışındaki baskıcı ve bağnaz tutumunu eleştirmek istediğini vurguladıktan sonra, batı toplumunun mutaassıp bir yaklaşımla İslam’ı olduğu gibi değil de, kendi amaçlarına hizmet edecek şekilde yorumlayarak işe başladığını ve bu mayanın tutması sonrası şark medeniyetine ait yanılı ve peşin hükümlerin aralıksız devam ettiğini ifade eder.² Bu konuda Fransız yazar Max Gallo’nun 1969-1978 tarihleri arasında 260. Papa olan VI. Paul’dan aktardığı “**...Avrupa’yı doğuran tek uygarlık Hıristiyanlık uygarlığıdır.**” Ve bugünkü Papa II. Jean Paul’un 1988 Ekimindeki bir vaazından naklettiği şu cümleler günümüze de ışık tutar mahiyettedir; “**eğer bu kıtanın dini ve Hıristiyanlık dayanağı, toplumu etkileme ve esin kaynağı olma özelliği göz ardı edilirse, bu durumda yalnızca Avrupa tarihinin tüm mirası değil, Avrupa insanının geleceği de inkâr edilmiş olur.**” Ayrıca, papaz Justiger’in “**..Avrupa ne coğrafi özellikleriyle, ne de siyasi yapılanmasıyla tanınır. Avrupa ancak İncil’in ilahi sözlerindeki mesajı olma ayrıcalığına sahip olan halklar ve milletlerden meydana gelir.**” deyişinde de aynı anlayışın izlerini görmek mümkündür. Üstelik bu anlayıştaki çarpıklığı ifade eden Frantz Fanon Yeryüzünün Lanetlileri adlı kitabında Avrupa’yı nasıl gördüğünü şöyle dile getiriyor; “...yüzyıllardır Avrupa, kendinden olmayan insanların gelişmelerini engelledi. Bu insanları, kendi zaferi ve niyetlerini gerçekleştirmek için köle gibi kullandı. Asırlarca sözde ilahi bir macera uğruna insanlığın yarısına yakını boğazladı...”

Savaş meydanlarında sayısız Haçlı seferleriyle kendisi dışındaki tüm dünyayı istila etme ihtirasıyla kavru lan bu vahşetin mümessilleri, anti-semitizmle başladıkları kanlı maceralarında ALLAH’IN elçilerini testereyle kesmek; çarpmıha gererek katletmek ve düşman benimsedikleri insanları fırınlarda yakmak gibi bir zulmü bile gözlerini kırpmadan işleyecek kadar iğrenç senaryoların mümessilleri oldular. Kimi zaman Afrika’da siyah derili olmaktan başka hiçbir suçu olmayan masum Tanrı kullarını kendilerine kul ettiler, kimi zaman da hiç ilgileri olmayan Amerika kıtasını işgal ederek Kızılderili katletmekle tatmin olmayıp³ kafa derileri yüzdüler. İnka-Aztek ve Maya medeniyetlerini yağmalayıp ayak bastıkları her yeri târu mâr ettiler. Çünkü onlar kutsal kabul ettikleri kitaplarındaki “**Allah’ın tekbirleri ağızlarında ve iki ağızlı kılıç ellerinde; Ta ki, milletlerden öç alsınlar ve ümmetleri te’deb etsinler; Onların krallarını zincirlerle ve ileri gelenlerini demir bukağlar ile bağlasınlar**”⁴ ifadelerini içeren emirlere öylesine sadıklardı ki, mukaddes kabul ettikleri kitabın bu emirlerini her dönemde ve ne pahasına olursa olsun uygulamalıydılar.

¹ www.halksahnesi.org/yazilar/Sartre_fanon/Sartre_fanon.htm - 57k

² *Mim. Kemal Öke, Ermeni Meselesi’nden naklen, s.46, İstanbul 1986,*

³ ‘Uhut harbinde Hz, Hamza’yı şehid edip göğsünü yararak söküp alan Vahşi ve bu kanlı yüreği ağzıyla çiğneyen Hindi hatırlayınca, demek ki hiç bir devirde Ebu Cehiller ölmedi ve ölmeyecek..

⁴ *Kitab-ı MUKADDES, Mezmur 150,6-7-8-9.cümleler Kitab-ı Mukaddes Şirketi OHAN Matbaacılık İd. Şti. İstanbul 1997*

İşte bu kendinden olmayan her şeyi talan etme hedefinde engel tanımayan (ARGON) tapınak¹ şövalyeleri, önlerinde Türk'ün serhatlardaki iman dolu göğsü ve bir balyoz misali yumruğuyla tanışmaya kadar uygarlık elçiliği adını verdikleri² yağmalama devam ettiriler. Aynı metodu müteaddit defalar ecdadımız üzerinde denedilerse de, büyük bir felaketin eşiğine doğru hızla yürümekte olduklarının farkına vardılar. Öyleyse bu imanlı ve cesur Türkler için başka yöntemler geliştirmeliydiler. Ve öyle de yaptılar. Önce kendi Hıristiyan kültürlerinden olmayan Türk insanına bir hafta vurma ucubesiyle işe başladılar. Onların kafalarından kitaplarına aktardıkları tanıma göre Türk **“dinsiz, imansız ve zındık”** bir varlıktı. Bu yüzden de barbar³ ve dinsiz dedikleri Türklere karşı büyük bir etnik temizlik (Cleansine)⁴ yapmalıydılar. Nitekim bu vicdansız anlayışın en belirgin uygulama boyutu olarak değerlendirebileceğimiz Haçlı seferlerinde bazı önemli şahsiyet ve köle olarak kullanabilecekleri güçlü kuvvetli birkaç kişi dışında kendi dindaşlarını ve hatta”....kadın ve çocukları” bile kılıçtan geçirmemiş lermiydi.⁵

Kabile ve aşiretleri birleştirip DEVLET'E dönüştüren, emperyalist batının taassubunun ürünü Hıristiyanlığın zulmü altında ezilen çeşitli milletleri kanatları altına alarak huzura kavuşturan ecdadımız Hatemü'l-enbiya (Son nebi) Hz. Muhammed'in Hadimü'l-harameyn (Mekke ve Medine'nin hizmeti) olarak tüm Dünya'ya huzur ve adaleti tattırılmışken, bu yüce milleti dünyaya hükmetme ihtiraslarının önündeki en büyük engel olarak gören AB ve ABD kisvesindeki batı Hıristiyan ittifakı 1096 yılında Haçlı seferlerini Türk'e karşı başlatmıştı. Aynı anlayıştan yola çıkan Fransa Kralı VI Charles⁶ daha 1400'lü yılların başında Türkler hakkında ne diyor; “Efendiler; mukaddes peder sayesinde şu anda bütün Hıristiyanlık dünyası, bütün Avrupa kıtası Türklere karşı ayakta. Dinsiz Türkleri geldikleri yer olan Asya'ya süreceğiz. Onları Avrupa ve Balkanlardan atacağız ve Anadolu'yu geçip Kudüs Krallığını kuracağız.”⁷

1. şubat ve 4. temmuz 1454 konsüllerinde de aynı görüşü destekleyen Mukaddes Peder (Papa) in direktifleri doğrultusunda batı alemi silkinerek kendine geldi.. Ama rakibi olan Türk'ün inanç ve kararlı duruşu karşısında strateji değiştirerek, Türk'ü içinden vurmaya yöneldi. Müstevli ve sömürgeci batı, Türk'ün üzerindeki siyasi emellerini, 1453 sonrası her dönemde Türk Devlet yönetimine sızdırdığı gafil ve

¹ Bugün Evangelizm'in temsilcisi ABD Başkanı da ve dışişleri bakanı da dahil tüm dindar Hristiyanlar Tapınaktır

² Sömürgeciliğin kibar adı

³ Balkanlardaki maddi ve manevi alanlardaki büyük kültürel etkileri J. İvanof ve P. Skok gibi ciddi Balkan alimleri tarafından açıkça itiraf edilen Türkleri böylesi ağır ithamlar ne büyük haksızlıktır! Bkz; Fuat KÖPRÜLÜ, “Türkler Ansiklopedisi” c. 5, s. 236

⁴ İngilizlerin Oxford sözlüğüne göre bu kelime “pislik temizleme” manasına gelmektedir ki böyle olunca da; etnik temizlik demekle; Avrupa'ya dinsiz, imansız ve zındık olarak tanımladıkları Türk'lerden temizlemeyi kastetmektedirler Bkz. Beşir AYVAZOĞLU, Not Defterim. Zaman Gazetesi, 24 Mayıs 1996

⁵ RUNCIMAN Steven, *Haçlı Seferleri Tarihi*, s.47

⁶ 1368-1422 tarihleri arasında yaşamış Fransa Kralı.

⁷ Bkz Tarih mecmuası Aralık 1971 sayısı

hainlerle kendisine hizmeti şeref kabul edecek muhteris siyasilerin emelleriyle, kendi hedefini tevhid ettirerek, aziz vatanın tüm kalelerini zaptetti, tüm tersanelerine girdi ve bi'l-fil memleketin dört bir köşesini işgal etti. Zaten batının gözünde Türk "kızarmış, besili bir Noel hindisi" (TURKEY) değilmiydi?

Çünkü 1876 da Büyük Britanya başbakanı olan Gladstone'a göre Türkler varlıkları yok olmakla tarihe kendilerini affettirebilirlerdi.² Bir başka Amerikalı senatör King 1927 yılında senatoda yaptığı konuşmasında, **Türkler cahil, fanatik ve nefret dolu insanlardır.**" diyordu.³ İşte bu anlayış ve saplantıların günümüzdeki temsilcilerinden ABD'nin Başkanı J.W. Bush'e Irak saldırısı öncesinde, "...artık yeni haçlı seferlerini başlatma zamanı gelmiştir." dedikten sonra nihayet bugünün Büyük Ortadoğu Projesini de açıklamıştır. Megoli idea'nın 4000 yıl sonra bir başka isimle tezahürü yolunda hızla ilerleyen ve bu bölgeden 20.000 km. ötede olan ABD bir Ortadoğu Projesi peşinde olduğunu açıklıyor ama biz üzerinde yaşadığımız bu coğrafya için hâlâ bir proje geliştiremiyoruz. Çünkü medeniyetleri buluşturuyor, zeytin dalı ve beyaz güvercin

¹ Resim için bkz. "Türklerin Altın Kitabı", Tercüman Yayınları, c. IV, S.888, İstanbul 1990

² Bkz. Halil İnalçık, www.tuba.gov.tr, 24.03.2005, 13.41

³ Türkkaya ATAÖV, "Amerika, NATO ve Türkiye", İst.1999., s.172

ütopyalarıyla uyutuluyor, medeniyetler buluşması ve dinler arası diyalog, ya da İbrahimî dinler safsatalarıyla aldatılıyor. Hâlbuki batı projelerinde figüran olmak yerine, kendi projelerimizi üretmeli ve uygulamalıyız

Türk geni araştırmalarıyla¹ bizim için özel kitle imha silahları üretilirken, bizler hala onuncu yıl maşındaki mısralara sıkıştırdığımız, ana yurdu dört baştan demir ağlarla ördüğümüz hayalleriyle avutuluyoruz. Bir tarafta “Allahü Ekber” nidalarıyla Kazandığımız bu şehit kanlarıyla sulanmış mübarek toprakların üstünde, Anzaklarla kadehler tokuşturup serhoş oluyor, Ege'yi işgalleri sırasında nenelerimizin namus ve iffetlerini tebelleş olan Rumlarla yaptığımız sirtaki sırasında tabaklar kırarak onların ideallerini yaşıyoruz.. Ya da Atatürk'ün anlatışıyla ecdadımızın Kur'an okuyarak Şehadete koştuğu Bomba sırtlarıyla, 70 bininin donarak şehit olduğu Alahüekber Dağlarında Kakari-Kakaya Manifestolarını haykırarak tepiniyoruz.

5. Batılılaşma Akımından Avrupa Birliği'ne Geçiş Macerası.

Türk dünyası önce Enderun'dan devlet yönetimine sızan “dâhili bedhahlar” marifetiyle; ardından da bunların işbirlikçileri olan Osmanlı haremının sultasından bir türlü kendini kurtaramadı. İdari bozulma ve cehaletin yaygınlaşmasının ardından, devletin bütün imkânlarından istifade ederek imrahorluk makamını işgal eden Boşnak Süleyman, Harem ağası Kara Yusuf ve benzerleri, 1687de Viyana'daki mağlubiyetimiz sonrası ellerine ziller takarak Osmanlı sarayında göbek attılar. Bu mesut cinayetlerine Türk Kültürünü tahrip edip, gençlik ve insanımızı kendilerine benzetererek ulaşabilecek lerinden emin oldukları için, cehaletin ardından sefahati yaygınlaştırdılar. Tabi bu süreç sonuçta 1839 Tanzimat'ı getirdi. Aslında Türkler için felaket olacak bu gelişme, bakın Avrupa için nasıl bir mesut cinayet idi; konuyla ilgili olarak Fransa'da yayımlanan 9. Kasım 1839 tarihli LE SIECLE gazetesindeki şu ifadeler yukarıdaki tezimizi apaçık bir şekilde doğrular mahiyettedir;

“.. Batı medeniyetinin bu zaferini haber almaktan dolayı duyduğumuz memnuniyet, bu zaferin umumiyetle bazı soydaşlarımızın himmetiyle! Kazanıldığını öğrenmemiz yüzünden bir kat daha artmıştı.” Ayrıca yine Tanzimat Fermanı'nın hemen ardından Fransa'da yayımlanan 26 Kasım 1839 tarihli L'UNIVERS gazetesinde rastladığımız şu ifadelere dikkat edelim; “Tatbiki hâlinde Osmanlı'nın manzarasını değiştirecek bu esaslar, Türkiye'nin muasır medeniyet yoluna girişini sağlayacak müesseselerin temelini atacaktır.” şeklindeki cümleler, Avrupa ile ilişkilerimizde halen Türkiye'ye dayatılan uyum yasaları konusunda, dün ile bugünkü Avrupa anlayışı açısından pek bir farkın bulunmadığını anlatmıyor mu?

Aslında Atatürk tekrar tekrar tarihimizde yaşadığımız bu ibret sayfalarına atıfta bulunarak Mart 1922' de TBMM' de yaptığı konuşmasıyla “**dünyada hangi istiklâl var ki yabancılara nasihat, plân ve tavsiyeleriyle yükselebilirsin. Böyle bir hâli tarih kaydetmemiştir..**” uyarısında bulunuyordu. O bugün “..ne yapalım. Borcumuz 250 milyar dolar, gücümüz de yok” diye AB'ye yalvar yakar olanların aksine, Osmanlıdan

¹ *Hürriyet Gazetesi Moskova muhabiri Nerdun Nacioğlu'nu 16.10.1999 tarihinde neşredilen Rus kaynaklı bir haberine göre; ..Türklerin biyolojik silahlardan en kolay etkilenen millet olduğu vurgulanarak, “ sadece Türkleri mve Türk kökenlileri öldürecek biyolojik silah üretmenin en kolay formül olduğu ortaya çıktı” denilmektedir.*

devralınan yığınla borca ve savaştan çıkmanın sınırsız zahmetlerine rağmen, namerde el açıp süklüm püklüm yalvarmanın vahim neticelerini gören bir vatan evladı olduğu için böyle düşünüyordu. Aslında önceleri de bunun farkında olanlar vardı. Mesela tahta çıktığı zaman Osmanlı Devletinin dış borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğunu gören Sultan II. Abdülhamit, çıkardığı Muharrem Kanunnamesi ile Avrupa Devletlerinin 1878 Berlin Kongresinde öngördükleri Osmanlı maliyesinin, milletlerarası bir komisyon tarafından denetlenmesini önlemişti.¹ Çünkü o biliyordu ki yapacağı kanunlara dışarıdan başka devletlerin müdahale etmesi, para ve ekonomisinin başkaları tarafından denetlenmesi, bir devletin bağımsızlığına hanel getiren tehlikeli gelişmelerdendi. Hele hele toprak bütünlüğümüz bu müdahalecilerin sürekli tehdidi altında iken böyle bir gaflete asla düşülmemeliydi.² Bağımsızlık, bir devletin bayrağının gönderlerde **dalgalanmasından önce**, gölgesinde yaşayanların kafa ve ruhlarına bayraktaki maneviyatın **damgalanması** ile sağlanır.

Ayrıca ABD ve İsrail bayraklarını galeyan hâlindeki insanların ayakları altında çiğnetmek, ne İslam ruhuna uygundur ve ne de toplumumuzu o bayrakların sahiplerine karşı esaretten kurtarır.

Yüce milletimizi yok etmek isteyenler, Batı kültürüne angaje olmamızın yolunu 18. yüzyıl başlarından itibaren **batılılaşma** deyimiyle kamufle etmişlerdir. Bunu Mithat Paşa'nın Ayasofya meydanında haçlı üç hilal altında gerçekleştirdiği mitingde açıkça görmek mümkündür. 17 Temmuz 1453 tarihinde Türk vezir Çandarlı'nın idam ettirilmesiyle başlayıp, büyük Osmanlı Türk Cihan Devletinin önemli kadrolarının önemli bir kısmını 70 yılda ele geçiren Rum, Hırvat, Arnavut, Sırp, Boşnak v.b tüm gayri Türk unsurlar, devamında 1600'lü yılların başlarından itibaren muazzam bir ilmi potansiyelin de çöküşünü sağlamış ve yukarıda ifade ettiğimiz gibi Türk toplumunu 1700'lü yılların başlarında Batı kültürüne angaje olması anlamına gelen ve sefahatin her türünün fazilet addedildiği bir Avrupa hayranlığı sürecine sokmuşlardır. Müteakip devrelerde bir türlü uyum sağlanamayınca da, islahat ya da Tanzimatla zayıflatıp çöküşün eşğine getirdikleri Osmanlı Devletinin topraklarını top yekûn işgal ederek, **Sevr** dayatmasıyla paylaşmaya teşebbüs etmişlerdir. Bu elim olayın hazırlanışı, şüphesiz bir rastlantı eseri değildir. Olayda o günün sözde aydınlarının Türk Milleti için Sevr'i hazırlayan güçlere kayıtsız bağlılığının izleri vardır. Mesela, Türk Devlet ve Milleti'ne rağmen aziz bayrağımızda hilal'in önündeki yıldızı atıp, yerine haç koyarak İstanbul sokaklarını dolaştıranlardan³ cesaret alan güçler, bugün bayrağımızı değiştirmemizi bize teklif edecek kadar ileri gidebilmişlerdir.⁴

Onların bu emellerini bozan bir Mustafa Kemal çıkmıştır da, hiç değilse Misak-ı Milli sınırları içindeki cennet belde Anadolu, Avrupalıların işgalinden kurtarılmıştır. Ama Avrupalılar Türk'ü yok edip, Anadolu'ya yeniden hakim olma emellerinden şimdi de asla vazgeçmiş değillerdir. CIA Türk Masası Şefi Graham Fuller'in

¹ Bu konuda geniş bilgi için Bkz. *Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi* 12. cild, sayfa 222-228 Çağ. Yay. 1993 İstanbul.

² Bugün İMF tarafında Maliyemizin 7. defa gözden geçirilişini de hatırlatmadan edemiyoruz.

³ Erol GÜNGÖR, *Türk Kültürü ve Milliyetçilik*, Ötüken Yayıncılık, s. 92, İst. 1995

⁴ Bkz. 25 Mart 1993 tarihli Sabah Gazetesi Manşet haber.

Demokrasi=İslam olmalı ve Alevi kimlikle Kürt unsur tanınmalı değişimin altında yatan gerçek budur. Tabii bugün batı aynı cinayetleri demokrasi adını verdiği mizansenlerle icra etmektedir. Zira Avrupa parlamentosu kararları arasında dayatılmaya çalışılan en temel ilke, Konstantin gerçeğini kabulümüz ve Ayasofya'nın Hıristiyanlık dünyasına iadesiyle ilgili olmalıdır. Zaten bugünkü Fener-Rum Patrikhanesi metinlerinde Konstantinopolis'in Vatikan gibi bir devlet olduğu açıkça vurgulanmakta ve Fener patrikhanesine yeni alınan, Türk vatandaşı olmadıkları bilinen 6 argon (tapınak şövalyesi) ile bu pervasızlıklarını, patrikhane yönetiminin batılı devletlerin hükümetleri seviyesinde olduğu mesajını vererek sürdürmektedirler.

Türk tarihini iyi inceleyen B. Lewis ve eski ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'in müşterek kanaatleri şöyle açıklar;

“Müslümanları birbirine kırdır, kalanla anlaş ve yönet.”

Gelişmeleri günümüz açısından şöyle özetleyebiliriz,

10. ağustos 1920'de Türk Devletine dayattığı Sevr'in 68. maddesiyle, bugün Washington Kürt konferansında yayımlattığı Trabzon-Ankara-Antalya hattı doğusunu Kürdistan olarak gösterişi aynı hedeften bir milim sapmadığı ve hatta daha da ileri götür- düşünün belgesi değilmi? 1867'de Osmanlı Meclis-i Meb'usasında Rumca resmi dil teklifini getirenlerin, bugün Kürtçe teklifini kabul edenlerden çağ dışında ne farkları var.

Atatürk hayatta iken Sevr planını bir türlü uygulama fırsatı bulamayan Avrupa lılar, onun ölümüyle derhal harekete geçerek, çeşitli oyunlarla Kayseri'deki uçak fabrikamızı kapattırmalarının ardından Marchal tarafından hazırlanan Sevr'in devamı mahiyetindeki yeni bir planı sözde Türkiye yi kalkındırmak için altın tepsideki bir zehir misali önümüze koymuşlar, böylece kısa sürede borç batağına saplayacakları Türkiye'ye yaptıkları sözde yardım ve açtıkları kredileri yok yere sarf etmemiz için başlattıkları Alevi-Sünni, Türk-Kürt v.b sun'i terör ve çatışmalarla ülkemizi kamplara bölmelerini müteakiben, etrafı bir ateş çemberine çevirip bizi şaşkın bir hale getirdikten sonra, dâhili bedhahlar aracılığıyla kendilerine uymamızı sağlayacak yasaları sözde demokrasi adına çıkartma dayatmasıyla bizi bunaltmışlar, ardından Irak'ı işgal ederek adına Büyük Ortadoğu Projesi dedikleri yeni bir Sevr plânıyla karşımıza çıkmışlardır. Mart 2006' da Washington'da toplanan Kürt Konferansında açıklanan haritaya göre, Ordu –Ankara-Antalya illerimiz arasında çizilen hattın doğusunun Basra Körfezine kadar Kürdistan olarak gösterilişi de, bu planın son uygulama aşamasına gelindiğini göstermektedir.

Ayrıca, varlığını dünyanın barış ve özgürlüğüne adanmış bazı örgütlere dayandırılan bir kaynağa istinat eden ve Times gazetesinde yer alan bir habere göre Avrupa'da özgürlük çağrıları(!) kıta haritasını çok karmaşık bir hale getiriyor. Üç ayrı haritanın eşlik ettiği haberdeki, haritalardan birinde 2020 yılına dek "özgürlüklerini ilan etmesi muhtemel bazı bölgeler" adı altında haritalar resmediliyor.

Son gelişmeleri müteakiben batı temsilcilerinin Türkiye'yi hangi konuma sürüklemeye çalıştığını anlamak için pek müneccim olmaya da gerek yoktur. Son Papa Benedict (Ratzinger) farklılıklar içinde birlik olunabileceği mesajını içeren söylemiyle küreselleşme (gerçekte Hıristiyanlığın dünya hâkimiyetini sağlaması) yolunda ekonomik ve idari görevi üstlenen ABD Başkanı J. W. Bush'a “Tanrı seni seçti” mesajını vererek;

Batının direktifleriyle hareket etmeyi fazilet addeden doğulu birilerine de, aynı küreselleşme idealinin dini ve kültürel birliği sağlama boyutundaki görevi yükleyerek, semavi dinler arasında diyalog kurmak ve görünürde medeniyetleri buluşturmak için Helsinki-Antakya-Abant üçgeninde çok ciddi etkinlikler gerçekleştirmektedir. Kod Adı **ılımlı İslam** olarak belirlenen bir masum kamufle ile, Müslümanları terörist diye suçlarken, Mü'minleri katletmeyi gayet demokratik bir şekilde sürdürüyorlar. Bu arada BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) adıyla bölge coğrafyalarını değiştirme provaları yaparken, Tanrının kendilerine vaat ettiğine inandıkları bu bölgeyi Müslüman kanlarıyla kardıkları harçla imar (talan) etmeye ara vermeden devam ediyorlar. Henüz pek ifşa edilmeyen Dicle-Fırat Barajlarının uluslar arası bir kurula verilmesi yolunda yeni Sevr planlarını gerçekleştirmek için İstanbul'da Ekümenlik ve ruhban okulunu da açarak fiilen boğazların kontrolüne sahip olma hedeflerine doğru hızla yürümektedirler.

Türk insanını imha hedefi uğruna bıkmak bilmeden savaşmak için şövalyeliğe soyunmuş olan batı âlemi, 1860'larada resmi dilimizin Rumca olmasını teklif edecek kadar pişkin idiler; bugün ise şehitlerimizin mübarek kanlarından rengini alan ve Hilali uğruna ne güneşler batırdığımız, yıldızıyla da bağımsızlığımızı simgelediğimiz bayrağımızdaki hilâli çıkarmayı teklif edecek kadar ileri gitmektedirler.¹

Konu ve gelişmelerle ilgili sadra şifa hiçbir tedbir alınmadığı gibi, maalesef hâlâ en üst mercilerce AB'nin bir Hıristiyan kulübü olmadığı reklam edilmeye çalışılmaktadır. Madem "**Müslüman Türkiye'nin AB'ne girmesi kimliğimize gölge düşürür. Bu üyelik yan yana büyüyen, Hıristiyan gelenekleriyle şekillenen Avrupa medeniyetlerinin temelindeki ittifakları sarsar. Unutmamalı ki Avrupalı Fikri başı başına düşman Türklere ve Türkiye'nin başını çektiği İslâm Dünyasına karşı geliştirdiği**"² diyen AB bir Hıristiyan kulübü değil, bayrağının renkleri neden papalığın kutsal rengi sayılan mavidir ve neden 1954'te Papa XII. Pie'nın talimatıyla Alman, Fransız ve İtalya temsilcilerinin Roma'da temelini attığı, yani kurucusu 4 olduğu ve bugünkü ortaklarının sayısı 25'in üzerinde olduğu hâlde, bayraktaki yıldızların sayısı daima 12 olarak sabitlenmiştir ve neden bu tür ifadeler sıkça telaffuz edilmektedir?

Vatikan Kilisesinin başında bulunan önceki Papa II. Jean Paul'de Hıristiyanlık dünyasında 1000 yılı aşkın bir süredir devam eden bu bitmez kin ve nefretin harareti önderlerinden biri olmuştur. Ona göre üçüncü bin yıl Asya'nın Hıristiyanlaşması asrı olacaktır. Son papa ise verdiği beyanatta Türkiye'yi asla bir Avrupa ülkesi olarak görmediğini açıkça ifade etmektedir. Bunlara rağmen biz fikir ve karakterlerinde asırlardır zerrece değişim olmayan ve hatta daha da kindar ama planlı ve sabırlı davranışların dinleriyle diyalog kurma gayretindeyiz. Bu ise aynı planın bir diğer uygulama boyutu olan misyonerliğinin apaçık köleliğini yapmak değil midir? İşte dahili bedhahlık budur. Üstelik onlar, ülkemiz insanların Peygamberini reddederken ve İslam=Terör=Şeytan yönlendirmesiyle çocuklarını yetiştirirken. Bu bedhahlar yaptıkları misyoner köleliğine de masum bir gerekçe uyduruyorlar; İlimli İslâm! İslâm ne zaman zalim idi ki şimdi ilimli olsun?

¹ Bkz. 28. mart 1993 tarihli Sabah Gazetesi 1. sayfa manşet haberi.

² Nilgün CERRAHOĞLU, "Kilise Türkiye'nin AB Adaylığına Karşı", Milliyet Gazetesi, 10.01.2000

Şayet AB bizi kabul etse, bu sonuç milletimizin değerleri adına kaybedecek bir şeyi kalmadığına onların inanmalarından dolayıdır. Yoksa kendilerinden kabul ettikleri için değil. Son olarak ABD eski dışişleri bakanı Colin Powell “Türkiye İslam Cumhuriyetidir” demekle, halen bizi nasıl değerlendirdiklerini açıkça ifade etmiştir. Ve bu asla bir dil sürçmesi de değildir.

Milletiyle kucaklaşmak ve onların refahını sağlamak kaygı ve heyecanı yerine, makamını kurtarma ve devlet kesesinden sülalesinin geleceğine rantlar sağlama hırsıyla gözleri dönen yöneticiler, Salman Rüşdi ve Teslime Nesrin gibi Avrupa'yı Tanrı tanıyan tipler türedi. Yukarıda da beyan ettiğimiz gibi **“Bize hürmet gösterilmesini istiyorsak, evvela bizim kendimize ve milliyetimize bu hürmeti hissen-fiilen, bütün e'fal ve harekâtımızla göstermemiz lazımdır. Bilelim ki, milli benliğini bulamayan milletler başka milletlerin avıdır.”**¹ İfadesinin sahibin Mustafa Kemal'e göre milli bütünlüğe düşman olan herkes hata etmektedir. Ayrıca Atatürk'ün Hâkimiyet-i Milliye Gazetesinde yayımlanan bir tespitine göre, **“Milli hâkimiyetin en büyük düşmanı, kapitalizm ve emperyalizmdir.”**

Çanakkale'yle ilgili yaşananları şüphesiz anlatmakla bitiremeyiz. Fakat bunların en ilginç olanları şüphesiz Çanakkale'de Türk'ün yazdığı destana şahit olan yabancıların anlattıklarıdır. İşte bu savaşta Türkiye'ye gelen Avrupalı pek çok gazeteci karşı cepheyi gezdikten sonra Türk cephelerini de ziyaret etmişlerdir. Avrupa basınından Humanitat adlı gazetenin muhabirlerinden Valantin de bunlar arasındadır. Türkçeyi iyi bilen bir Türkolog Valantin, Çanakkale'ye çıktığı esnada soğuk kış gününün karları arasında oynayan 3 çocuğu tasvir ederek müşahedesini şöyle anlatır:

— Üzerlerinde; dibini, sağını ve solunu deldikleri bir çuvalı baştan aşağı geçirmiş ve toprak renginde morarmış çehreleriyle oynayan 9–10 yaşlarındaki çocuklardan birine “baban ne iş yapıyor” diye sordum. Çocuk babasının öldüğünü söyledi. Nerede ve ne için öldüğü şeklindeki sorusuna “savaşta öldüler. Vatan ve din için öldüler.” Cevabım alınca; Vatan ve din için öldüklerini nereden biliyorsun dedim. Bunu kendilerine “camideki imam” ın söylediğini ifade ettiler. Valantin diğer 3 çocuğun da aynı cevabı verdiklerini görüp, analarının da olmadığını öğrendikten sonra, onlara kimin baktığını sormak istemiş. Çocuklar **“bize ebeninemiz bakıyor”** demişlerdir. Oturdıkları yeri öğrenmek isteyince, bir insanın içinde yaşayabilmesi ancak çok zor şartlarda mümkün olan derme-çatma bir kulübeyi göstermişler. Valantin diyor ki: **“Ben iyi-kötü Türk tarihini biliyorum. Oğuz Han, Cengiz Han, Fatih, Yavuz, Kanuni gibi muhteşem imparatorların destanlaştırdığı harika bir tarihin, şimdi bir torba kemik haline dönüşmesi ve o çuval içinde bu yoksul çocuklarla karşıma çıkması, artık tüm o ihtişamın sona erdiğini gösteriyor; Diye düşünürken bir de baktım ki o derme-çatma kulübenin kapısını açarak dışarı çıkan ihtiyar bir kocakarı, bastonuna dayanarak torunlarına şöyle sesleniyordu:**

— **Gazanfer**, Muzaffer, Mücahit! Koşun, çorba yaptım, haydi sıcak sıcak için.

Bu sesi duyar duymaz kulübeye koşan çocukların arkasından, biraz önceki düşüncemde ne kadar yanıldığımı anladım ve kendi kendime dedim ki;

¹ Atatürk'ün Döylev ve Demeçleri. C.II. s 143

— En kara gününde giydiremeyip çuvaların içine ancak sokabildiği çocuklarına GAZANFER - MUZAFFER – MÜCAHİT adını takan bir milletin yok oluşu asla mümkün değildir. Buna tarih şahitlik edecektir.

Bugün Valantin'e seslenerek bizde şöyle mi desek acaba?

"Ey tarih şahit ol! Bugün bizim çocuklarımızın suratları toprak rengi, ayakları yalın, sırtları çıplak değil ve tarhana çorbasına burun kıvrıp, sırtlarına lüks markalar giyiyorlar ama; adları değişti:Şimdi biz onları- **JİLDA,İLAYDA, SANEM VE MELİSSA** diye çağırıyoruz.!

Acaba maddi ve manevi değerlerine sahip bir millet olabilmek için çıplak ve aç mı olmak gerekiyormuş? Bugün için kalkınıp, çağdaş medeniyeti yakaladığına şahit olduğumuz hiçbir millet, bulunduğu noktaya yatarak ve eğlenerek değil, azim ve çalışmasıyla gelmiştir.

Sonuç

Sonuç itibariyle durum bugün, dünkünden de vahim görünmektedir, Çünkü o gün Düvel-i Muazzama adıyla bir araya gelerek Türk'ü imha plânını icra safhasına koyan bu güçler, o gün Osmanlı topraklarını paylaşma konusunda uzlaşmamışlardı ve ayrıca karşılarında kendine ait değerlerini yaşama azminden asla taviz vermeyen Türk milleti ve başında Mustafa Kemal gibi büyük bir önder bulunmaktaydı. Ama bugün kendi kültür ve değerleri harap olmuş, dünyayı sadece faydacı bir yaklaşımla değerlendiren bir toplum haline getirilişimiz yanında, Mustafa Kemallere muhtaç olan halimiz bir umutsuzluk görüntüsü sergilememize sebep oluyor ise de, bu büyük milletin muhtaç olduğu kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur..¹.

Dün bize muhtaç olanlara bugün bizi muhtaç edenler ve halen de etmek için delicesine gayret sarf edenler, bir türlü dünya huzurumuzu sağlayamadıkları gibi, maalesef bu gözü dönmüşçesine hırsla sarıldıkları hizmetkârlıklarıyla yüce milletimizin her şeylerini mahvetmenin telaşını yaşamaktadırlar. Bu gayreti sarf edenler arasında bir kısmının mazeretleri, Türk Devletinin ekonomik perişanlığını ileri sürmektir. Diğer bir

¹ Bkz. 25 Mart 1993 tarihli Sabah Gazetesi Manşet haber.

Mustafa Kemal Atatürk diyor ki: "Arapların arasında mevcut olan karışıklığı ve hoşnutsuzluğu kimse bizim kadar bilemez. Biz vakta birkaç sene Arap'lardan uzak kaldık. Fakat kendimize kafî derecede güvenip ve kudretimizi bildiğimiz için İslamiyet'in mukaddes yerlerini Musevilerin ve Hıristiyanların nüfuzunun altına girmesine mani olacağız. Binaenaleyh şunu söylemek istiyoruz ki, buraların Avrupa emperyalizminin oyun sahası olmasına müsaade etmeyeceğiz. Biz şimdiye kadar dinsiz ve İslamiyet'e lakayt olmakla ithiham edildik. Fakat bu ithihamlara rağmen Peygamberin son arzusunu yani Mukaddes Toprakların daima İslam hakimiyetinde kalmasını temin için hemen bugün kanımızı dökmeye hazırız. Cetlerimizin, Selahaddin'in idaresi altında, uğrunda Hıristiyanlarla mücadele ettikleri topraklarda yabancı hakimiyet ve nüfuzunun tahtında bulunmasına müsaade etmeyeceğimizi beyan edecek kadar bugün Allah'ın inayetiyle kuvvetliyiz. Avrupa bu mukaddes yerlere temellük etmek için yapacağı ilk adımda bütün İslam aleminin ayaklanıp, icraata geçeceğine şüphemiz yoktur." Mustafa Kemal Atatürk'ün 27 Temmuz 1937 yılında TBMM'de yaptığı konuşma. T. C. Dahiliye Vekaleti Matbuat Umum Müdürlüğü Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi. 27.7.1937 tr. Ve 438-A sayı)

kısımının ise maalesef diyalog ve hoşgörü saflığıyla insanımızı uyutmaya çalışmalarını anlamak elbette mümkündür. Zira baştan beri izahını yaptığımız şey bu. Din kesimini temsil ettiğini ileri sürenlerin kendilerinin bir ayette “..sen kendilerine kitap verilenlere her türlü mucizeyi getirsen de, onlar yine senin kiblene uymazlar. Sen de onların kiblesine uyacak değilsin..”¹ dediği insanlara yaklaşarak “İslâm’ı tebliğ ettiklerini” beyanları ne kadar gariptir. Halbuki çağdaş dünyada ilim-inanç ve ahlak çizgileri içindeki yaşayışlarından uzaklaştırılan topluluklarının karşısında, erdem ve faziletlerin sosyal adalet boyutundaki kısmını kendinde şekillendiren Batı âlemi, dünya nimetlerini kontrolüne geçirerek büyük bir güç oluşturmuş ve bu gücü özellikle İslam Dünyası üzerinde acımasızca kan dökerek kullanmaktadır. İşte bu güçle oluşan imtiyazlı zümreler, haksız sömürüye dönüştürerek kazandıkları güce dayalı hâkimiyetlerini sürdürebilmek için dünya barışının tellallığını yapmakta ve bunun gönüllü jandarmalığını da üstlenmiş görünmektedirler. Yukarıda bahse konu ayet şöyle tamamlanmaktadır; “..Andolsun sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, o taktirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.” Konunun en garip ve acı yönü ise, inanç-duygu-değer ve tüm mukaddesatı bu emperyalist güç tarafından sömürülen insanımızın, onlar tarafından sağlanacak himayeye büyük bir işthla yöneltilmesidir. Hâlbuki dün Osmanlıya köle olmayı şeref sayan bugünün efendileri, o gün Türk Devletinin adil ve şefkatli kollarının kendisine de uzanmasını sabırsızlıkla bekliyordu. XV. Yüzyıl sonlarında büyük Türk denizcisi Kemal reis ve adamlarınca Katolik Hıristiyanların öldürücü zulmünden kurtarılan Merini’lerin torunu Kaddafi “... Dünkü efendilerinizi bugün ayağınıza köle olarak getirdim.” düşüncelerine ilaveten 1996 yılında ticari görüşmeler için Libya’ya gelen Türk Devlet adamlarının yüzüne karşı kendi bürokratlarına, , Orta-doğuda doğan güneşin altında başka devletlerin de doğması gerektiğini ima eden konuşmasıyla² bir müslümanın hamisine karşı olan kininin nasıl nefrete dönüştüğünü gösteriyordu. Hâlbuki biliyordu ki; o hakaret ettikleri kişilerin ecdadı olmasaydı, gururlandığı nefsi ve halkı bugün İslam bile olmayacaklardı! Aynı dönemde bu millet dünyada başını dahi sokacak bir yer bulamayan Yahudilere de kucak açmamış mıydı? I. Dünya Savaşı sonrasında İngiliz General Edmond Allande Kudüs’te yaptığı bir konuşmasında, “...Ey haclıların torunları; atalarımızın kanlarıyla aldıkları bu topraklara girmemiz, yine buralarda meskûn insanların yardımları sayesinde mümkün oldu. Barbar Türkler bu mutlu günü asırlardır engelliyordu.” deyince, bu konuşma maalesef Müslüman yerlilerce hararetle alkışlanmıştır. Ama biz Show TV’deki 32. Gün adlı programa katılan , merhum Yaser Arafat’ın Mehmet Ali Birant’a “...şimdi biz ecdadımızın Osmanlı Türküne yaptığı hataların bedelini ödüyoruz.” şeklindeki itirafını da duyduk. Filistin halkı dün Yahudi altınının sarı cazibesine kapılmış ve asırlar boyu ekmeğini yiyip semirdiği Türk Devletine ihanet pahasına, Yahudi hileleri karşısında aciz kalıp toprağını sata sata 20. yüzyılın bölgeyi kan gölüne çeviren devletinin kuruluşuna çanak tutmanın bedelini maalesef bugün çok ağır bir biçimde ödemektedir.

¹ Bkz. Kur’an-ı Kerim meali Bakara Suresi 145. ayet, s.25 , Diyanet İşleri Başk. Ank. 2005

² www.byegm.gov.tr/YAYINLARIMIZ/ayintarihi/1996/ekim1996/06-10ekim1996.htm - 30k

Kaynakça

1. TANYU Hikmet, “Yehova Şahitleri”, Diyanet İşleri Başk.Yay. Elif Mat. Ankara
2. TANYU Hikmet, “Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler” Yağmur Yay. İstanbul
3. Kur’an-ı Kerim Meali , Diyanet İşleri Başk. Ank. 2005
4. ÇAVIŞ Abdülaziz, çev:Mehmet Akif “Anglikan Kilisesine Cevap”, Diyanet İşleri BaşkYay Ayyıldız Mat.A.Ş Ankara 1974
5. ATILHAN Cevat Rifat, “Gizli Devlet ve Fesat Programı”, Aykurt Neş. İst. 1968
6. KÜÇÜKOĞLU Bayram, “Türk Dünyasında Misyoner Faaliyetleri” IQ Kültür Sanat Yayıncılık. İstanbul, 2003
7. KIRŞEHİRLİOĞLU Erol “Türkiye’de Misyonerlik faaliyetleri” İstanbul, 1963
8. TUNAYA Tarık Zafer, “Devrim Hareketleri İçinde Atatürk ve Atatürkçülük” Arba Yayınları, İstanbul, 1983
9. Erol GÜNGÖR, Türk Kültürü ve Milliyetçilik, Ötüken Yayıncılık, İstanbul, 1995
10. Frantz FANON, Yeryüzünün Lanetlileri, (çev. Bayram Doktor), Birleşik yay. İst.
11. MANİSALI Erol, Türkiye’nin Yeni Avrupa Politikası Ne Olmalı”, Türkiye Günlüğü Dergisi, S.49-Ocak Şubat 1998, Ankara.
12. RUNCIMAN Steven, Haçlı Seferleri Tarihi, Çeviren; Fikret İŞILTAN TTK Yay.1992 Ankara.
13. Türkler Ansiklopedisi